

Naar det beslutter sig til at sende. Ministeriet har sandsynligvis myndigt suurmulende trukket sig tilbage til Caprera, men opretter under Indbyggernes Jubel Skotteforeninger i Palermo og Messina ifødet for at tillade, at hans Navn misbruges af de ubesindige Patrioter, der antage, at Fæstningsfirkantens Mure ville falde ligesom Jerichos, naar „Det unge Italiens“ Trompeter lyde udenfor dem.

Med Hensyn til det romerske Spørgsmaal havde Ministeriet, da det kom til Roret, et bestemt Program, som det ikke har sviglet. Det paastod, at en byende Nødvendighed krævede, at gaae Haand i Haand med Frankrig. Det erklærede, at Italien ikke kunde tvinge Keiseren til at fjerne sine Tropper, førend han selv besluttede sig dertil, og det var en bekendt Sag, at et slikt Skridt efter hans Mening var forbundet med store Vanskeligheder. Han raadede Italien til ikke at overvilde sig, men at fire stærkt paa Tonget, for at Enden kunde være lang nok til, at det geistlige Parti selv kunde faae det om Halsen. Paven har i den sidste Tid benyttet Tonget efter Luste og forbauslet Christenheden med en ny Udtalelse, der næsten overalt modtages med Haan. Det ultramontane Parti adskiller sig mere og mere fra Verdens Anliggender og vil snart synke ned i Forglemmelsens Skjød. Et Angreb paa Rom altsaa foretages med Keiserens Samtykke, er det ikke let at indsee, hvori det nuværende Ministerium har feilet; de særlige Omstændigheder, under hvilke Rattazzi kom til Magten, udsatte ham steds for den Bestyrdning, at han er altsfor underdanig mod Keiseren, og saasnart han støder paa Vanskeligheder, paastaar man alts, at han er tilbøjelig til at afstaae Sardinien, for at formaae Keiseren til at forlade Rom. Men han har benegtet dette paa den mest høitidelige Maade, hvilket har noget at betyde, og man har desuden ondt ved at troe, at Keiseren vil modtage Betaling for at overgive Paven til hans Fjender; man vilde aldrig opføre med at tale om de tredive Sølvpenge. Med Hensyn til de tre af os fremhævede Hovedpuncter vil man neppe kunne angribe Rattazzi; personlige Grunde er der sikkert tilstede i tilstrækkelig Mængde, men Italiens Venner kunne kun udtale det Haab, at det ikke vil lade et Ministerium, skjøndt det ikke er meget stærkt, afløse af et endnu svagere alene for at have den Fornøielse, at see Lykkehjulet dreie sig.

Medens Tilstanden i Italien altsaa endnu steds er usikker og svævende, staae Begivenhederne i Mexico, det Punct, paa hvilket Opmærksomheden fortrinnsvis er henvendt, heller ikke i noget klart Lys, uagtet man havde haabet, at Discussionen af det mexicanske Spørgsmaal i den franske lovgivende Forsamling idetmindste skulde have lært os, hvad Frankrig egentlig vil udrette i Mexico. Hvor glimrende Minister Villaults Svar paa Jules Favres Angreb end var, indvilligede han sig dog i flere Modsigelser, og det ene, man fik at vide, var, at Frankrig ikke, saaledes som man et Dieblit troede, har til Hensigt at trække sig ud af Sagen, naar det kunde stee med Gode, men at det agter at udføre sine, endnu i et tæt Skjød indhyllede Planer. Den officielle Rapport fra General Lorencez er endnu ikke bleven offentliggjort, skjøndt man har private Efterretninger fra Vera Cruz med det Dampskib, der er afgaaet den 1ste Juni. Ifølge disse vendte General Lorencez, efter det mislykkede Angreb paa Puebla den 5te Mai, tilbage til Amozoc den 9de Mai, og derfra drog han til Orizaba, hvor han indtraf den 18de. De med Probianteringen forbundne Vanskeligheder nødsagede ham til at udføre denne tilbagegaaende Bevægelse. Paa Tilbagetoget blev han ikke forfulgt, men selv i Orizaba saldt det ham meget besværligt at forskaffe sig Fødemidler.

Medens de franske Tropper saaledes drog til Orizaba, søgte en af de reactionaire Generaler, paa hvis Bistand de havde gjort Regning, for at trænge ind i Puebla, nemlig General Marquez, at forene sig med dem. Da den mexicanske General Tapia i Spidsen for 1800 Mand vilde forhindre denne Bevægelse, drog han ham imøde og vilde have udført sit Forehavende, hvis de Franske ikke havde undsat deres Forkundskalle. Det var denne Træfning, der foresaldt ved Aculcingo i Nærheden af Orizaba, som „Moniteuren“ ogsaa har omtalt. Kampen var meget heftig og endte med General Tapias fuldstændige Nederlag.

Foruden dette Sammenstød have Frankmændene haat et andet i Chiquihite med General La Plata, som søgte at afstære Forbindelsen med Vera Cruz. Det lykkedes at fordrive ham, men Communicationslinierne trues endnu steds paa andre Puncter af Guerillaskarer.

Saaledes er Tilstanden i militair Henseende. Den er ikke glimrende, men man kan idetmindste forstaae den, hvilket ingenlunde er Tilfældet med Stillingen betragtet fra det politiske Standpunct. General Lorencez staaer paa en spændt Fod med General Almonte, mod hvem der herfter stor Forbittrelse i den franske Leir. Man bestylder ham for at have ført Keiseren bag Lyset ved falske Beretninger om Stemningen i Mexico. Den franske Overstkommanderende har endog gjort sig til Tøll for disse Bestyrdninger i en Dagsbefaling til Tropperne efter den tabte Træfning ved Puebla. Sandheden er, at denne Stad, der skulde aabne sine Porte, saasnart de Franske viste sig, ikke gav noget Livstegn; at efter den be-

rygte Pronunciamento i Orizaba, hvor Almontes Tilhængere samlede to og halvfemsindstyve Underkister, har der ikke fundet nogen ny Demonstration Sted til Gunst for den nye Præsident; at „Bødlen“ Marquez, som Mexicanerne kalde ham, er den eneste indfødte General, der hidtil har sluttet sig til den udenlandske Hær, der kommer som Befrier, og at endelig de fleste af hans Venner og Colleger negte at følge hans Eksempel. „La Patrie“ meddeler endog, at flere af de reactionaire Generaler ere ankomne til Havana, tilligemed Almontes Hovedagent, Miranda, der har indflett sig og reiser til Europa, for at skildre Tilstanden for de Franskes Keiser.

Kampen i Amerika mellem de sydlige og nordlige Stater fortættedes steds uden at have taget en saadan Vending, at Frankrig og England, der ere meget tilbøjelige til at optræde mæglende, endnu have vovet det, da et slikt Forsøg isølge Lord Palmerstons Udtalelser i Parlamentet, i det nærværende Dieblit aldeles vilde forfølge sin Hensigt. Hvor Marinen kan virke, have Nordstaterne en afgjort Overvægt, og Tabet af Mississipp er den største Ulykke, der har ramt Syden. Men udenfor Kanoubaadens Skudvidde have Unionens Armeer ingenlunde høstet Laurbær. Felttoget i Virginien har nu været i to Maaned, uden at de have bundet nogen afgjørende Fordeel. Deres Modstandere fortjene saameget desto større Roes, fordi de steds have kæmpet i den Hensigt, at bække et Tilbagetoget. Ved Williamsburg og West-Point tilføiede de deres Modstandere et betydeligt Tab og traf sig derpaa uanfægtede tilbage. Ved Seven Pines erobrede de en unionistisk Divisions Kanoner og Bagage, og noget i Forveien kastede General Jackson Banks tilbage over Potomac, og han har senere med Held kæmpet to Gange mod Fremont. Ifølge de seneste Beretninger stod han i Begreb med at forene sig med Hovedarmeen ved Richmond efter at have udført det mest glimrende Felttog i denne Krig. Efterretningerne fra Vesten ere mindre paalidelige, men man har dog Grund til at antage, at Beanregard har ført Hallack bag Lyset, og man kan ikke sætte Tid til Aviserne i New-York, der berette, at han skal have mistet 20,000 Mand; thi man har i den sidste Tid ikke med et eneste Ord hørt de 10,000 Mand omtale, som General Pope skulde have taget tilfange. De samme paalidelige Historieforfattere, som erklære, at Krigen i Vesten er tilende, fortælle kort derpaa, at General Beauregard endnu staaer i Spidsen for 80,000 Mand.

Men er Kampens endelige Udfald end tvivlsomt, kan man med temmelig stor Sikkerhed forudsige, at den sidste Gjeld vist aldrig vil blive betalt. Congressens irrige Patrioter foreslaae, at Unionens Armeer i Syden skulle ernære sig selv og i dette Siemod bemægtige sig Oprørernes Eiendom eller med andre Ord gjøre sig skyldige i en organiseret Plyndring. Dersom træffe de kun meget saa og utilstrækkelige finansielle Foranstaltninger og vise Ulyst til at udskrive Stater. Det seneste Forslag gaaer ud paa atter at udsætte Sedler for 270 Millioner Rigsdaler, og man paastaar, at Krigsførelsen koster 6 Millioner Rigsdaler om Dagen.

M.

Litteratur.

— „Sygehjemmet“ nyeste Beretning gaaer fra 1ste April 1861 til 31ste Marts 1862 og indeholder nogle Tillæg til denne veldædige Stiftelses Grundbestemmelser og en Udsigt over dens Virksomhed i det forløbne Aar. Capitalformuen er forøget med 22,266 Rdl. 64 S; men ingen nye Fripladser ere oprettede, ligesom heller ikke de aarlige Bidrag ere forøgede; Indtægten skrives sig fornemmelig fra Potteriet.

— 5te Bind 5te Hefte af „Aftenlæsning“ indeholder: St. St. Vliet af Barfod, Et Eventyr i Alleghany Bjergene, og Steenkullene af Grube.

— „Schillerlotterie und Schillerstiftung“ hedder en Artikel i Robert Prutz' Ugeskrift „Deutsches Museum“, hvori der gives en interessant Beretning om Udfaldet af det storartede Foretagende, der har indbragt en Nettoindtægt af 454,740 Rdl. Pr. Cour., af hvis Renter der skal udbetales Understøttelse for trængende tydske Digtere og Forfattere. Med Hensyn til Agtelsen for Forfatterstanden siger P. U. Andet: „Der Deutsche ist in dieser Hinsicht noch ziemlich weit zurück, namentlich wenn man ihn mit Franzosen und Engländern, und selbst mit weit kleineren Völkern, wie z. B. den Dänen vergleicht.“

— Staden Paris' forhenværende Skarpretter Samson udgiver sin Families Memoirer under Titelen: „Skafottets Myserier“. Hans Slægt har i syv Aar været taget denne rædsomme Besiddelse.

Musik.

— Verdi's, til Nabningshøitideligheden i Verdensudstillingen komponerede, men af Comiteen forlængede Cantate, er bleven udført paa „Hendes Majestæts Theater“ i London og har vakt stormende Bisfald. Allerede den første Aften modtoges den med Begeistring; den forlangtes gjentaget, Componisten blev fremkaldt og modtaget med lydelig Gyldest. Næste Gang den udførtes var Huset propfuldt og

den med samme Modtagelse, saa at Verdi maatte heri have fundet et Beberlag for den Skuffelse, Comiteen havde beredet ham. Udførelsen var begge Gange fortrinlig.

Theater.

— Directeur Antonio Langini har udført følgende humoristiske Beskjendtgjørelse, inden han atter har aabnet Amphitheatret i Pompeji: „Theatret i Pompeji bliver næste Søndag atter aabnet med „Regimentets Datter“, efterat der senest er givet „Trojanerinden“ under Hr. Quintus Marcus' Direction, og Forestillingerne i 1800 Aar havde været afbrudte. Jeg beder derfor den høie Adel og det ærede Publicum lade den min Forgænger viste Velvilje gaae over paa mig, da jeg efter Gode vil bestræbe mig for, at mit Repertoire kan kunne staae ved Siden af hans.“

Konst.

— Sidstledne 31te Marts blev det første Mindesmærke i Sydamerika afsløret. Det staaer paa „Forsatningstorvet“ i Rio Janeiro og forestiller Pedro I af Brasilien tilhest, i det Dieblit, da han, som Regent over hint dengang endnu under Portugal hørende Rige, erklærer det uafhængigt og sig selv for Keiser. Paa Siderne ere anbragte Grupper af Indianere i overnaturlig Størrelse, omgionne af brasilianske Dyrecarter. Mindesmærket er udført af den franske Billedhugger Rochet.

Krigsvaesen.

— Den østerrigiske Regjering har ladet fuldføre 30 Batterier af nye 2- og 4pundige rullede Skydekommandskanoner; ni af disse Batterier ere som Prøve foreløbigt fordeelte til Regimenterne.

Blandinger.

— Den kongelige Commission for Verdensudstillingen i London har besluttet, at de Udstillerne af Stryken tilstaaede Besøninger skulle overleveres den 11te Juli til Repræsentanterne for de forskjellige Lande. Høitideligheden skal finde Sted med den størst mulige Pragt i Udstillingspaladset og i den tilstødende botaniske Have. De forskjellige Regjeringer ville blive opfordrede til at lade sig repræsentere, enten af Medlemmer af Forskelsene, eller af andre Notabiliteter. Hertugen af Cambridge skal føre Forsædet, da Dronningen ikke har villet berøve ham denne Ære til Gunst for Kronprindsen, som endnu bærer Sorg. Efter Medaljernes Uddeling vil Lord Mayoren give en glimrende Fæst, og Communalbestyrelsen i London har i dette Siemod tilbudt Stadens første Værdighedsperson at raade over saa stor en Pengesum, som han anseer fornøden.

— For nogen Tid siden bestyldte „Times“ afslidige Handelskøbe for at have begaaet Underlæs under Opsyldelsen af visse Leverancecontracter. De saaledes anklagede Handelskøbe anlagde Sag mod „Times“. Europas største Avis satte sine dygtigste Agenter i Bevægelse for at skaffe det nødvendige Beviis tilstede, hvilket ogsaa tilsteds lykkedes, men denne extra-judicielle Undersøgelse kostede Bladet hundrede tusind Rigsdaler. Der manglede dog et ubetydeligt Led i Beviisførelsens Kjede, og paa Grund af en bogstavelig Lovfortolkning maatte „Times“ betale sin Mulct af een Schilling. Kjøbmændene i City vilde aabne en Subscription for at betale de med Undersøgelsen forbundne Omkostninger, men den stolte Avis negtede at modtage denne Sum. Man besluttede nu at styde sammen for at anskaffe to Soloskjalde med en Subscription, der skulde minde om denne Bedrift. Det ene sættedes til en Søile paa Børsen i London, det andet blev hængt til „Times“ og er opslaaet i sin Tidendes Bureau.

— Tydske Blade berette, at to Artillerister have sjaalet en Kanon, som laa paa Spandans Vold. Enten maa Kanonen have været meget lille, eller Artilleristerne meget store; er Historien sand, vidner den om en betænkelig Kjærlighed hos Bedkommende til deres Vaaben.

— En Brygger i Dublin har kjøbt en stor Grund der i Byen til Anlæg af en Vinterhave. Tillige er et Skjæb traadt sammen, med Hertugen af Leicester i Spidsen, for i Forbindelse med Vinterhaven at lade opføre et Krystpalads, hvortil der skal sammenbringes en Sum af en halv Million Rigsdaler.

— En Petition om Slaveriets Afskaffelse, 350 Aen lang og underkrevet af 15,000 nordamerikanske Kvinder, er tilstillet de forenede Staters Raad.

— Ved den store Udsøs i Enschede har det vist sig, at ikke en eneste af de beværende i de faste Pengeklasser kunde udholde Prøven. Den klingende Mynt, som befandt sig i dem, var smeltet sammen i Klumper, og Papirerne altes forfullede, hvorved Brandstaden blev forøget med flere Millioner.

— Blandt de mange Anføgninger, der valdede ud over Kong Victor Emanuel, medens han opholdt sig i Neapel, fandtes een fra Opfinderen af Tegenavnet til Ferdinand II „Kong Pomba“; han meente at være værdig til en Belønning for sin Opfindsomhed.

— Dronningen af Spanien har nylig, med stor Høitidelighed, udnævnt to Mariabilleder til Riddere af den militære St. Ferdinandsorden.